

Het K.I.P.-project staat voor **Kerk in Platteland**. Steeds bezoekt een tweetal groepsleden een boerengezin. Uit elk gesprek rolt een verslag voor de parochianen. Bedoeling is om de boeren en het boerenleven in relatie tot het kerkzijn, hun geloven, in beeld te brengen, en dat alles op een prettige en onderhoudende manier. Bedoeling is ook om meer begrip te kweken bij de parochianen voor beslissingen die boeren moeten nemen. We willen tevens hun inspiratie, hun gezinsleven voor het voetlicht brengen.

Verder is er een zgn. klankbordgroep. Om de zoveel weken bespreken we de thema's die uit de gesprekken met de boerengezinnen naar voren komen en aandacht behoeven. Tevens bespreken we het wel en wee in de agrarische wereld.

Kerk in Platteland (K.i.p.-project) **Aflevering 8 Zomer 2012**

Hoeveel ramen heeft zijn stal?

Bij de rotonde zie ik Jack Steeghs, 'de man van de landbouw' in het aartsbisdom Utrecht, al aan komen rijden. Mooie grote auto heeft ie. Moet ook wel met zijn gezin met 5 kinderen. Bij de Olde Mölle van Neede sta ik klaar voor ons volgende kip-gesprek. Samen gaan we verder. De boer komt ons door de moderne koeienstal tegemoet rijden op een mountainbike. 'Dat scheelt tijd', zegt hij. Samen met zijn vrouw gaan we de stallen door. Na alle verbouwingen de laatste tijd is er voor hen een nieuwe tijd aangebroken. De toekomst (over een paar jaar is er een opvolgende zoon) is geregeld. Het bedrijf 'staat'!

Na het tragisch overlijden van de broer van de boer twee jaar geleden moesten er versneld maatregelen worden getroffen. 'Ik verloor in hem een goede vriend, een fijne (inwonende) broer die ook in ons gezin veel betekende en een hardwerkende compagnon in ons bedrijf.' Het verlies hakte er hard in: 'Wij verloren hem eigenlijk driemaal!' Ons leven is enorm veranderd.

Twee splinternieuwe robots doen nu het melkwerk. Dat gaat met laserstraaltechniek, zuigers, desinfecterende sproeiers en vooral met veel rust. De koeien zijn geduldig en de robots ook. Toch gaat alles best snel. Op een monitor volgt hij alle melkwaarden per koe, per speen zelfs! Eventuele problemen herkent hij meteen. In deze pc-kamer brengt de boer ook elk laatste halfuurtje van de werkdag door. Het is levende have en dan moet je discipline opbrengen. Ook na een feestje volgt dat dagelijkse ritueel. Het is een mooie dagsluiting. Ik moet denken aan kloosters waar men met een 'Salve Regina' de dag afsluit..

De boer zit in een gespreksgroep met andere boeren. Samen bespreken ze een aantal malen per jaar de gang van zaken op hun bedrijven. Daar leren ze veel van. Dat is echt zinvol. 'Dit werk moet je niet op een eilandje doen, je hebt elkaar nodig.'

De boer en boerin zijn gelovige mensen. Zij zong vroeger in het jongerenkoor. Het vlotte zingen trekt haar. Hij gaat graag naar een eucharistieviering. De rust, de mystiek trekt hem. Op de website maakt hij zijn keuze. Beiden vinden het moeilijk om hun geloof zo even onder woorden te brengen. Het is meer een gevoel. Ze voelen zich er goed bij. Ze bidden voor het eten en als er vreemden aan tafel zijn, dan kiest men voor 'even stilte'. Eerbied is er, voor het nieuwe leven, voor de schepping. En ook eerbied voor de dood. Op een boerenbedrijf is dat alles regelmatig aanwezig. Men leeft dicht bij de natuur. Dan praten we over de kerk, over hun trouwen, over hun kinderen, wat ze mooi aan de kerk vonden toen en wat ze er lelijk aan vinden nu. Toch wint het mooie aan het geloof op wonderlijke wijze. Ja, zei de boerin, we hebben vooraf wel 'gepunderd' hoor... (gekeken of de boer 'voldoende ramen in de stal' had.) Er wordt smakelijk gelachen. Ja, wat meen ie ? Het was weer een uiterst boeiend gesprek.

Simon Nagelmaeker

Pastoraal werker

Profielhouder diaconie